

Sygn. akt VI Ka 68/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron

Protokolant Jolanta Kopeć

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2014r.

sprawy **Ł. K.**

oskarżonego z art. 288 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 9 grudnia 2013 r. sygn. akt II K 681/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego Ł. K. w pkt I części dyspozytywnej w ten sposób, iż przyjmuje, że przypisany oskarżonemu czyn stanowi wypadek mniejszej wagi i wyczerpuje znamiona występku z art. 288 § 2 kk,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 68/14

UZASADNIENIE

Ł. K. został oskarżony o to, że:

w okresie od 11 do 24 października 2013r. w L. woj. (...) przy ul. (...) działając umyślnie, używając j ostrego noża dokonał zniszczenia mienia w postaci uszkodzenia siedzisk oraz oparć w czterech ławkach czym spowodował straty o wartości 424,35 złotych,

tj. o czyn z art. 288§1 kk.

Sąd Rejonowy w Lubaniu wyrokiem z dnia 9 grudnia 2013r. w sprawie II K 681/13:

I. na podstawie art. 66§1 kk w zw. z art. 67§1kk warunkowo umorzył postępowanie przeciwko Ł. K. na okres próby 2 lat liczony od uprawomocnienia się wyroku,

II. na podstawie art. 67§3 kk w zw. z art. 49§1 kk orzekł od Ł. K. świadczenie pieniężne w wysokości 800 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

III. Na o podstawie art. 67§3 kk zobowiązał Ł. K. do naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Urzędu Miasta w L. kwoty 424,35 złotych w terminie 2 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku.

IV. na podstawie art. 627 kpk zasądził od Ł. K. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23.,06. 1973r. o opłatach w sprawach karnych , wymierzył mu opłatę w kwocie 80 złotych.

Od powyższego wyroku wniósł apelację prokurator. Zarzucił wyrokowi obrazę przepisu prawa karnego materialnego wyrażonego w art. 288§2 kk poprzez jego niezastosowanie, w sytuacji gdy Ł. K. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona typu uprzywilejowanego przestępstwa, opisanego w przywołanym przepisie.

Stawiając taki zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie, iż czyn przypisany Ł. K. stanowi występki z art. 288§2 kk.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja Prokuratora zasługuje na uwzględnienie. Zgodzić się należy ze skarżącym, iż przypisane oskarżonemu zachowanie wyczerpuje znamiona uprzywilejowanej postaci występku z art.288§1k.k., a mianowicie wypadku mniejszej wagi z art.288§2k.k. słusznie apelujący wskazuje, że przemawia za tym przede wszystkim wysokość szkody wyrządzonej przestępstwem – 424,35zł, a więc kwota nieznacznie przekraczająca próg wykroczenia. Oskarżony swoim zachowaniem nie spowodował zatem daleko idących szkód w mieniu należącego do Urzędu Miejskiego w L.. Należy zauważyć, że zachowanie oskarżonego doprowadziło „jedynie” do oszpececia, zmniejszenia walorów estetycznych ławek miejskich znajdujących się przy ul. (...) w L.. Ł. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Z jego wyjaśnień wynika, że nie działał on w sposób zaplanowany.

O wypadku mniejszej wagi przesądza ocena elementów przedmiotowych i podmiotowych składających się na znamiona danego typu czynu zabronionego, ze szczególnym uwzględnieniem elementów rzutujących na stopień społecznej szkodliwości czynu. Oceniając go należy uwzględnić okoliczności wymienione w art. 115§2k.k., a więc rodzaj i charakter naruszonego dobra prawnego, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również motywację i cel działania. Istotnym elementem jest także stopień zawinienia, niestanowiący okoliczności rzutującej na ocenę stopnie społecznej szkodliwości czynu (wyrok Sądu Najwyższego z 14 stycznia 2004. Sygn. akt V KK 121/03)

Wypadek mniejszej wagi to w najogólniejszym ujęciu sytuacja, w której okoliczności popełnienia przestępstwa, zwłaszcza zaś podmiotowo – przedmiotowe znamiona czynu, charakteryzują się przewagą elementów łagodzących, które sprawiają, że czyn ten nie przybiera zwyczajnej postaci, lecz zasługuje na znacznie łagodniejsze potraktowanie. Okoliczności te wskazują, że popełniony czy zabroniony nie jest na tyle niebezpieczny dla społeczeństwa oraz porządku prawnego, aby stosować w stosunku do jego sprawcy zwykle zasady odpowiedzialności przewidziane za zrealizowany przez niego typ przestępny.

Wskazane na wstępie okoliczności powodują, iż w niniejszej sprawie mamy właśnie do czynienia z takim właśnie działaniem oskarżonego Ł. K..

Z tych też względów apelacja prokuratora zasługiwała na uwzględnienie. W związku z tym sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjął, iż przypisany oskarżonemu czy stanowi wypadek mniejszej wagi i wyczerpuje znamiona występku z art. 288§2k.k.

W pozostałej części zaskarżony wyrok jako słuszny należało utrzymać w mocy.

Względy słuszności przemawiały za zwolnieniem oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (art.624§1k.p.k. w zw. z art.634k.p.k.).